

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 9899/2024
10.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Владиславе Милићевић и Иване Рађеновић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Дамир Дамјанов, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Тамара Бакић, адвокат из ..., ради поништаја брака, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 576/23 од 06.12.2023. године, у седници већа одржаној дана 10.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 576/23 од 06.12.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 576/23 од 06.12.2023. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиље за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2 576/23 од 06.12.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Бачкој Паланци П2 78/23 од 23.06.2023. године, којом је усвојен тужбени захтев, поништен брак закључен ...2018. године пред надлежним матичарем Општине Бачка Паланка, заведен у матичну књигу венчаних под бројем .. за 2018. годину, између сада пок. ВВ, бив.из ... и тужене и обавезана тужена да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 351.820,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију, из свих законских разлога, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужиља је поднела одговор на ревизију.

Правноснажном пресудом, применом материјалног права из одредбе члана 32. Породичног закона, поништен је брак закључен између тужене и сада пок. ВВ, оца тужиље, након утврђења да брак није закључен у циљу остваривања заједнице живота супружника, да је једини мотив сада пок. оца тужиље био да обезбеди тужену у финансијском смислу, тако што би остварила право на породичну пензију, при чему је од стране тужене, која је у моменту закључења уговора била упозната са тешким здравственим стањем сада пок. ВВ и да је смртни исход изванредно изостала подршка, помоћ и брига. Тужена је у моменту ВВ највеће потребе за помоћи и негом радила двократно радно време, тако да у претежном делу дана није била код куће, живели су у одвојеним деловима куће тако што је ВВ живео у приземљу, а тужена на спрату, а непосредну бригу о сада пок. ВВ је водила тужиља, која му је кувала, водила га на хемиотерапије свакодневно обилазила и проводила време са њим.

У споровима ове врсте, одлука о тужбеном захтеву је условљена утврђеним околностима конкретног случаја. Имајући у виду садржину тражене правне заштите у овом поступку, садржину пресуда нижестепених судова, разлоге на којима су засноване у примени материјалног права, као и садржину ревизије поднете са предлогом да се прихвати одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, Врховни суд је оценио да у овој правној ствари нису испуњени посебни услови за примену института дозвољености ревизије из члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011....10/2023, у даљем тексту: ЗПП), јер не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачење права, због чега је применом члана 404. ЗПП, одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, у вези члана 227. став 2. Породичног закона, Врховни суд је утврдио да ревизија тужене није дозвољена, јер је изјављена против пресуде против које се по закону не може поднети.

Породични закон прописује да су брачни спорови они који се воде ради утврђивања постојања или непостојања брака, као за поништење и за развод брака. Одредбом члана 208. Породичног закона („Службени гласник РС“ бр. 18/2005...6/15) прописано је да је ревизија увек дозвољена у поступцима у вези са породичним односима, осим ако овим законом није другачије одређено, док је одредбом члана 227. став 2. истог Закона прописано да се правоснажна пресуда у брачном спору не може побијати ванредним правним лековима у погледу дела у коме је донета одлука о поништењу или разводу брака.

У смислу наведене законске одредбе, парничне странке у поступку о поништењу брака, по његовом правоснажном окончању, пресуду не могу побијати ванредним правним лековима, независно од начина на који је суд одлучио о захтеву.

У конкретном случају, спор се води између тужиље, као заинтересованог лица у смислу члана 212. Породичног закона, као ћерке сада пок. ВВ, против тужене, која је са њим била у браку у тренутку његове смрти.

Сагласно цитираној законској одредби, без обзира на начин на који је суд одлучио о захтеву, тужена нема право да изјави ревизију против побијане одлуке, због чега, у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, ревизија није дозвољена, јер је изјављена против пресуде против које се не може изјавити.

Из наведених разлога, Врховни суд је применом члана 413. ЗПП одбацио ревизију и одлучио као у ставу другом изреке.

Тужиљи не припада право на накнаду трошкова ревизијског поступка, јер састав одговора на ревизију није била нужна радња за одлучивање у ревизијском поступку, па је применом члана 165. ЗПП одлучено као у ставу трећем изреке.

**Председник већа - судија
Бранка Дражић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**